

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยใช้วิธีการผสมผสานของระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ มีกระบวนการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบเชิงสมมุติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง โดยการศึกษานวนคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองเพื่อเป็นรูปแบบเชิงสมมุติฐานเบื้องต้น ส่วนขั้นตอนที่ 2 การปรับรูปแบบเชิงสมมุติฐานความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ : ศึกษาพรรณานี้ การวิเคราะห์โดยการสรุปอุปนัยเพื่อตรวจสอบ และขยายรูปแบบ ทำให้ได้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่สมบูรณ์แล้ว ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรแฝง 7 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรภาวะผู้นำของประธาน ตัวแปรการได้รับการสนับสนุนของกองทุน ตัวแปรคุณภาพการบริหารจัดการ ตัวแปรความเข้มแข็งของชุมชน ตัวแปรคุณภาพของคณะกรรมการกองทุน ตัวแปรคุณภาพของสมาชิกกองทุน และตัวแปรความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง โดยตัวแปรแฝงทั้งหมดวัดจากตัวแปรสังเกตได้ และในขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบเชิงสมมุติฐานที่สมบูรณ์กับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตภาคเหนือ จำนวน 1,450 กองทุน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window 11.5 ซึ่งได้ตัดตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว ได้แก่ ตัวแปรความสามารถเชิงกลยุทธ์ และคุณลักษณะของคณะกรรมการถูกตัดออกจากกลุ่ม

ตัวแปรแฝงภาวะผู้นำของประธาน และกลุ่มตัวแปรแฝงคุณภาพของคณะกรรมการกองทุนตามลำดับ เนื่องจากตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงอื่น ๆ ก่อนข้างสูง จึงได้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีตัวแปรแฝง 7 ตัว และตัวแปรสังเกตได้ 17 ตัว การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดล ใช้โปรแกรมลิสเรล 8.30

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองนั้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลสำเร็จของการจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองได้ร้อยละ 75 ค่าสถิติผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลมีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 92.20 ที่องศาอิสระ 79 ระดับความมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.1470 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97

ตัวแปรที่ส่งผลโดยรวมต่อความสำเร็จของการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรภาวะผู้นำของประธาน (LEAD) มีค่าเท่ากับ 3.02 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความเข้มแข็งของชุมชน (STRENGTH) มีค่าเท่ากับ 1.62

ตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรภาวะผู้นำของประธาน (LEAD) มีค่าเท่ากับ 3.87 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความเข้มแข็งของชุมชน (STRENGTH) มีค่าเท่ากับ 1.53

ตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จของการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรคุณภาพของคณะกรรมการกองทุน (COM) มีค่าเท่ากับ 0.59 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการได้รับการสนับสนุนของกองทุน (SUPP) มีค่าเท่ากับ 0.32

การตรวจสอบตามเมตริกชี้ไขว้ของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองนั้น พบว่าสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลสำเร็จของการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองได้ร้อยละ 77 ผลการตรวจสอบความตรงของรูปแบบมีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 83.50 ที่องศาอิสระ 77 ระดับความ มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.2868 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97

ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรคุณภาพของสมาชิกกองทุน (MEM) มีค่าเท่ากับ 15.57 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการได้รับการสนับสนุนของกองทุน (SUPP) มีค่าเท่ากับ 1.50

ตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรคุณภาพของสมาชิกกองทุน (MEM) มีค่าเท่ากับ 15.57 รองลงมาได้แก่ และตัวแปรภาวะผู้นำของประธาน (LEAD) มีค่าเท่ากับ 3.25

ตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมากที่สุด ได้แก่ ความเข้มแข็งของชุมชน (STRENGTH) มีค่าเท่ากับ 2.33 รองลงมา ได้แก่ ตัวแปรการได้รับการสนับสนุนของกองทุน (SUPP) มีค่าเท่ากับ 1.50

The purposes of this research were to develop the causal model of success in rural and urban funding management in the northern regional provinces of Thailand. The study was done by mixed approach of qualitative and quantitative research. There were three steps of studies. (1) Building hypothetical causal model in rural and urban community funding management from related texts and theories. (2) Adapting the hypothetical model of success in rural and urban community funding management by qualitative, multi – cased research. The validation and extension of the model through induction resulted in the modified causal model of success in rural and urban community funding management. The modified model consisted of seven latent variables namely : funding leadership, supporting funds ,manging qualities, community strength, committee qualities, member qualities and success in management. All of the latent variables were measured form observable variables. (3) Examing and developing the goodness of fit between the causal model of success in rural and urban funding management by quantitative research.

The sample consisted of 1450 rural and urban funds in the northern provinces. The data were collected by questionnaires, and were analyzed by SPSS for Window version 11.5. Two variables, strategic ability and committee qualification were dropped from leadership ability and committee qualities respectively because both of them had high correlation with other variables. The final model consisted of 7 latent variables and 17 observable variables. The analysis to validate the model employed LISREL program at 8.30.

The research results indicated that the causal model of success in rural and urban funding management fit to the empirical data. All the variables in the model account coincidence could be described that 75 % of variation of success in rural and urban community funding management . The goodness of fit statistics were chi-square of 92.20, at the degree of freedom 79, significant level 0.1470, goodness of fit index 0.98 and adjusted goodness of fit index was 0.97.

The variables which had highest effects on success in rural and urban funding management was leadership leader ,next was community strength with the size of effects equal to 3.02 and 1.62 respectively.

The variables which directly affected success in rural and urban funding management were leadership and community strength ,with the effects of 3.87 and 1.53 respectively.

The variables which had highest indirect effects on success in rural and urban funding management were committee quality and fund- supporting, with the effect size of 0.59 and 0.32 respectively.

The cross validation of the causal model of success in rural and urban funding management revealed the goodness of fit to the empirical data. The variables in the model could explained 77 % of the variance. The fit statistics were chi-square of 77, significant level at 0.2868, GFI= 0.97.

The variables which had effects on success in that the most affected in rural and urban funding management was quality of funding members, next was funding supporting, with the size of effects equal to 15.57 and 1.50 respectively.

The variables which directly affected success in rural and urban funding management were member quality and leadership, with the effects of 15.57 and 3.25 respectively.

The variables which had highest indirectly effects on success in rural and urban funding management were community strength and funding supporting, with the effects size of 2.33 and 1.50 respectively.